

**Vámos Károly
(1941–2023)**

Az életben az egyik legszomorúbb esemény, amikor egy szülő elveszti gyermekét. Ehhez hasonló érzés, amikor egy tanár értesül volt kedves hallgatójának halálhíreről. Ilyen érzés fogott el engem is, amikor az újságban olvastam, hogy Vámos Károlynak, volt hallgatónak 82 éves korában a halál vetett véget földi életének. Hosszadalmas betegsége fejeződött be születésnapját követő június 12-én hajnalban.

Vámos Károly 1941. június 8-án született Túrkevéen. 1964-ben a Szegedi Tudományegyetemen biológia-földrajz szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. Tantárgyai közül különösen megszerette a biológiai antropológiát. Tanulmányainak befejezését követően sajnos nem volt lehetősége kedvelt szakterületén munkahelyhez jutni. Először a Szegedi Tudományegyetem Filozófiai Tanszékén, majd 1971-től, nyugdíjazásáig a Szegedi Orvostudományi Egyetem Biológiai Intézetének Orvosi Genetikai Központjában kapott állást.

Jóllehet nem volt lehetősége biológiai antropológiai munkakörben tevékenykedni, érdeklődése továbbra is megmaradt ezen szakterület iránt. Ennek bizonyítéka, hogy 1966-ban „Fehértó-A avarkori temető embertani elemzése” című disszertációjával egyetemi doktori fokozatot szerzett. 1981-ben „Veszületett rendellenességek Magyarországon 1971–1974 között” című értekezésével a biológiai tudomány kandidátusa, később ennek alapján a PhD tudományos fokozatot érte el. Új munkakörének megfelelően fő kutatási területe a veszületett rendellenességek gyakorisága, teratogén anyagok hatása a kromoszómakészlet változására, humán meózis volt. Részt vett egy új molekuláris genetikai laboratórium létrehozásában, ahol a trombózis és magas vérnyomás hátterében álló genetikai tényezőket vizsgálták.

Az orvostanhallgatók és gyógyszerészhallgatók elméleti és gyakorlati orvosi biológiai oktatását végezte. Szakmai kérdésekből nagyon jól felkészült, szimpatikus egyéniség, jó előadó volt, akit hallgatói is szerettek. A kutatás és oktatás iránt mélyen elkötelezett személyiség volt. Ezért kapta meg 1983-ban a Kiváló Munkáért, 1984-ben a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Kiváló Nevelője kitüntetések.

Halálával a magyar biológiai antropológiát is veszteség érte.

Karcsi, nyugodjál békében!

Farkas L. Gyula

Felhasznált irodalom

- Farkas, L.Gy. (2001): Dr. Vámos Károly. *Anthropologiai Közlemények*, 42: 15–16.
Farkas, L.Gy., Dezső, Gy. (1994): *A magyar antropológia története a kezdettől napjainkig*.
JATEPress, Szeged. pp. 105.